

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

מורות הש"ם

תורה אור השלש

1. כי יקח איש אשה
ובעלתה וקינה שם לא
תហמיאך זה בעיניו כי מזעך
עליך עזרהך דרב ותבָּטַבְלָה
לה' ספר בקדחה ושולחה מבתרין
ויזאה מביתו ותלבכה
וילתקה בדורם כד א - ב
2. וממי דואש אשר ארש
אשה ולא לאהקה כלך
ירשב לביתו כי מות
בלבלה מהו וראש אדר
קונפונט
3. שנאה קאייש
חאתורון וכבר לה ספר
ברירות וגנות בקדחה
ושולחה מביתו או כי
באותות ואיש חאתורון
אשר תקחיה לאأشתך
דורם כד ג

תומ' ר' הוקן
שענברדא אדרוייניא. מון
ההורה משענברדים כל
נכסי הלהה למלוכה ואילו
לען דלאה עט, ואנדי^א
גונבה מן תלוקותה. משם
תקנאנט דרבנן שחשו לה
משם פסידא האילן וראיה
האליל והוו מלוחה על
פה אין לה קול, אבל
מלוחה בשטר שט לה
קול ואנינו דאספנס
אבסניאו. אע"ד דאר
(ששתה) [אפאן] בפרק גט
פושט [כיב קע', גונבה
ההוקניא איקומיה אונין תורין
ההוקניא בגון אשט אובי

מן הי' שתגבורת, לזה ולזה נאמרה. **למ"ג:** ה. וכן להרץ מה לגט שמירוי בשפה מה שאין כן במשמעותו. **אלח"ט:** ועי' מאלת"ט. **ה'.** וכן דחאה בירושלמי. **למ"ג:** ע' ס.

הגהות הב"ח

בְּאָלָה וְלִזְרָה וְלַקְתָּה וּ. כְּנֹמֶל גִּימָה
מֵה לְחָקָה כְּפָר וְצָנָעָר כַּי צִוָּה מֵה קָרְבָּן
כְּמִיכָּבָד לְמִתְחָדָה: וּכְמָה. צִוָּה מַמְשָׁע סְנָה
פָּהּ מִצְעָנִי יִשְׂרָאֵל וְכָמָה בָּעֵל לְרָחָה. דְּלָכָה
אָסָּה: דְּלָכָה גּוֹמְלָת יְהֻמָּה יְהֻמָּה יְהֻמָּה
יְהֻמָּה מְלִי וְזָמָנָה לְמִילָּעָן נָמִי בָּעֵל כְּלָחָה
וְסָלִי תְּנִינָה לְיָסָה בָּסָלִית צִוָּמוֹת צִפְּרָה
שָׁבָת עַל יְבָמָה (קָהּ נָהּ) וְצִוָּה צִוָּה
גּוֹמְלָת כָּה וְלִזְרָה כְּפָר וְצָנָעָר גּוֹמְלָה
בָּה וְלִזְרָה בָּעֵל כְּלָחָה: מְלָאָה. דְּמָנוֹת
מוֹתָרָת לְגָסָה יְיָמָה מְנוֹת חֲלֵדָה
שָׁוֹת דְּלָמָה רְמָמָה עַלְהָה וְלִזְרָה גָּלָה
מְשָׁתְּרָה: צִירָהָן דְּלָחָה לְדָבָרָה מְלָאָה
מְשָׁמָעָן צִירָהָן דְּלָחָה לְדָבָרָה מְלָאָה
מְשָׁחָלָה: צִוָּה צִירָהָן הַקִּיסָּה לְהַקִּיסָּה
סָסָה צִירָהָן: פָּהּ אַיִל גָּלוּשָׁה כָּה
מְשִׁירָה הַקְּתָה קְמָת הַמְּוֹרָה נָמִית וּלְ
מְהֻמָּה נָמָת אַיִל. טְמָרָת עַזְּמָת
בָּעֵל: אַיִל הַמְּוֹרָה מְשִׁירָה. סָהָרָי
בָּעֵל כָּה תְּהֻמָּה לְפִיקָּה שָׁוֹת מְמִילָה
בְּמִימָתוֹ הַכְּלָל יְמָמָה דְּקִידּוֹתִי בָּעֵל
קְהַלְמָי הַהָּה טִימָה מְמִיתָה קִיבָּס
מְמִילָתָה: פָּהּ נָמִי. כְּמָמָת יִסְׁסָה נָמָת
חוּקָה מְמִירָה דְּלִי לְלִי יְמָמָה מְמִיתָה
בָּעֵל הַיְמָרִין הַבָּשָׂר: לְכָה. יְעַשָּׂה
הַכָּל לְיִגְנָס וְגֹנוֹ: דְּלִיטָבָג גּוֹלָל
שְׁעָרִים: וְלִסְׁכִּים חָוֶקה. בְּפִלְחָה
וְכָל חָוֶקה עַיְכָנָה שָׁוֹת: כָּגָול עַוְּשָׁה
חָטָף. צָעִיר צָגָול שָׁס עַלְהָה עַלְיָה
עוֹזָה מְפָלָת: וְאַיִל פָּסָה. הַס קְרִיל
עַלְיָה סָס חָטָף הַלְּיוֹן נְכַדְעַ בְּכָךְ
וּפְילָל עַלְיָה גּוֹלָות וְהַס יְסָלָן
עַל צָבִירוֹ יְסָה וְהַנְּעוֹתָן: צִוְּוָג
כְּלָמָרָה לְכָיִל הַיְמָרִין סָלִי קְרִיל
יְסָלָן לְוּמָר וּמָה בְּמָקוֹם סָלָן קְדִיס
סָגָול בְּגָונָן גְּבִי קִינָן לְכָמִינָה
בָּסָה
(וְיִקְרָא) תְּלִקְיָה צָבָיס הַוְּה צָבָתִי
וְהַס טְמִינָל עַלְיָה סָס גּוֹלָל חָיָס
בָּכָךְ וּכְלָל נְכַזּוֹת דְּקִין עַלְיָה יְמָמָה
(קָהּ מָה). לֵין סְקִינִין מְמִלְחָזָה הַלְּיָה הַוְּה
בְּלִקְיָה צָבָיס הַוְּה צָבָתִי
קִידְשָׁה פָּסָה. הַס הַמְּרָבָּבָה לְקִיחָה
וְהַמְּפָלָת וְהַס עַלְוָה סָסָקָשׁוֹ וְהַס
שִׁינָּה (וְיִקְרָא) פְּסָלָן: לֵין אַקְדִּישׁ גָּגָול
לְכִמְיָה (וְיִקְרָא) וּנוֹמָן הַלְּאָכָן וְגֹנוֹ
לֵין כּוֹ: סָלָן עַלְיָה נְעַכָּה: פָּסָה
דְּרַשְׁעָן כָּל וְחוֹמָה. נְאַבְלָה מָס
נְכָמָת בְּפִלְחָה וְהַעֲגָן דְּכִמְיָה עַיְכָנָה:
לֵין. דְּכִמְיָה וְלִמְכָל הַהָּה: פָּסָה
וְצָנָה כָּהָס הַסְּמָלָה וְגֹנוֹ: וּמָה
וְאַפְּרִיסָה. צָמָמָון צָוִין שְׁמִין סְמִי
נְסִיס מְמִגְרוֹת גָּמָט הַס כְּמָת
פָּלוּוּי מְגַרְסָה פְּלוּוּי וְפְלוּוּי נְסִיס: הַמְּלָאָה
קְרִיל עַלְיָה יִמְלָאָה צִיְמָה חָלָן
בָּעֵל דְּמָיִן לְמִיכְמָבָד בִּית סְמָלָה:
פָּרָט. נְגַע גָּדוֹל אַיִל הַלְּאָכָל דְּזָבָח
מוֹטָלִים

הָוָא דָאָתָא הָאֵי מִזְבָּעִי לִיה
כָּל אָדָם מְנָא לִיה תְּלִי נְגַע
בְּרַטְמָל גְּדוֹלָה שָׁאֵין יְכֹלָה לְהַלְךָ
הָוָא דָאָתָא הָאֵי מִזְבָּעִי לִיה

האה נקנית פרק ראשון קידושין

מפורת השם

גָּלוֹן הַשָּׁמֶן
גָּמוֹן וְמוֹן תָּנָא דְּלָא יְלִיף
שְׁבִיר שְׁבָר. עַיִן גַּם קַיִל
עַיִל מַדְעַס וּמַעֲזַב: הוֹסֵם
דָּה הַוָּאֵל וּבוֹ מִשְׁמְעַט
דָּאַזְן קְנָן שְׁמַר לְנוֹי. עַיִן
כְּפֻלּוֹת יָג עַג מַוְעַס
מַכְנֵן:

הנהנות הב"ח

מוקף חותם פוטו

א. נספח, קלטת מומ.ן.
ובגמי לא שך לא אמה
העבירה.

ב. בא. אוירן קי' הווד דוחה
העבירה. ס. ווי' סעיפים
ונצח למל'. ג. וליכו. מוק'
קלטת מומ.ן.

ג. תעד

חומר ר' הילקון
למסולמיים. שלוא בלאג'ר.
עקב. טאלזון' בלען.
מתני'. בשני. שעבד
ששים. ובבול. השיגו
תוך רף ש. ובברכן כטן.
שמער פדרינו' פלי מה
שבعد ריצ'א (שמעהיר)
(במחושב) עופר מכוח עליה
מקצתו להנה ומהכח כמה
הייתה. שנוקה עצמה בכל
ההין והבהאתה שתי שערות.

הוֹאֵיל וְכָנִינוּ בַּכְּבֶשׂ. פְּקַד סָתוּל וְגַם נָמֵל צוֹ מִסְיכָה כִּיסְלָלָד לְכִימָצָר הוּא קָנָה מֵעַמִּיךָ דֶּבֶר שָׁנְקָנָה מֵיד לֵדָה יְנוּנוּ מִסְיכָה וּקְסָה לְרַעַת נְפִילָה מִקְמָתָה דְּגָמְלָה לְלַעֲלָל יְנוּןָן לְהַמְּלָל בְּפָטָח וְזָהָב (צ"מ ד"ו מ') לְכָרְמָל מִזְמָתָה קְיֻומָה לְרַקְבָּן בְּפָטָח

למוסלים שאין לו עקב אם כן ניכתוב קרא
נעיל מאי הנעל שמעה מניה חרתי: **מתני'**
עיבר עברית נקונה בכיס וובשטר וקונה עצמו
בשנים יובוּבל יובגרען בסוף ^והיתרה עלי^ו
אהמה העברית שקונה את עצמה בסימני
הנורץ נקונה ברציעה וקונה את עצמו בובל
ובmittata האדון: **גמ'** עיבר עברית נקונה בכיס
מנלן אמר קרא ^ומכס מקנתו מלמד שנקונה
בכיס אשכחן עבד עברי הנמר לעבד
רכבים הויאל וכל קניינו בכיס נמכר לישראאל
מנלן אמר קרא ^ז והפרה ^ט מלמד שמגרעת
פדרונה וויצוֹאה אשכחן אהמה העברית הויאל
ומיקדרשה בכיס מיניא בכיס עבר עברי
מנלן אמר קרא ^ט כי ימבר לך אחריך העברי
או העברית ועבדך שיש שנים מקיש עברי
לעבריה אשכחן מכורחו ב"ד הויאל ונמכר
בעיל בורהו מוכר עצמו מנלן יליף ^ט שכיר
^ט שכיר הניחא למאן דיליף שכיר שכיר אלא
למאן דלא יליף שכיר שכיר מאי איכא
למיומר אמר קרא ^ט וכי תשיג ^ט מומפ על ענן
ראשון וילמד עליון מהחתון ^ט ומואן תנא דלא
יליף שכיר הא תנא הוא רתニア
המוכר עצמו נמכר לשיש יותר על שיש
מכורחו ב"ד אין נמכר אלא לשיש המוכר
עצמו אין נרצה מכורחו ב"ד נרצה מוכר
עצמו אין מעניקים לו מכורחו ב"ד מעניקים
לו המוכר עצמו אין רבו מוסר לו שפהה
בגענית המכורחו ב"ד רבו מוסר לו שפהה
בענית רבי א"לעור אומר זה וזה אין נמכר
אלא לשיש זה וזה נרצה וזה מעניקים לו
זה וזה רבו מוסר לו שפהה בענית Mai לאו
בהא קמייפלני דתנא קמא לא יליף שכיר
שכיר ו"א יליף שכיר אמר רב טבויומי
משמיה דאבי דוכלי עלמא יליף שכיר שכיר
והכא בחאי קרא קמייפלני מאו טעמא דתנא
קמא דאמר מוכר עצמו נמכר לשיש יותר על
שש מיעט רחמנא גבי מכורחו בית דין
ועבדך שיש שנים זה ולא מוכר עצמו ואידך
ועבדך לך ולא לירושי ואידך ^וועבדך אהרニア
בתיב ואידך הוא להרצאת אדון הוא
דאתחא Mai טעמא דתנא קמא דאמר
מוכר עצמו אין נרצה מודמייט רחמנא
גבוי מכורחו ב"ד ^ווצעע אדרנו את אונו
במורצע אונו שלו ולא אונו של מוכר עצמו
ואידך

5. בישיר בתושב דיזה ערך נרחב: דב' שנין והבל עבד עקרן: עקרן קרא כה גור ותושב ערך נרץ והושב עמו ונזכר לגור והושב ערך נרץ והושב פטור מהרשותו גור: ויקרא כה מז' וודגשנו ואנינו אל האלקיים והמשו אל דקלת או אל המנוחה וברצע אנדוי או את אוננו במרצע ענבר לאעלם': שמות כא' ז'

